

27. oktober 2011

Kære kommunalpolitiker

Grænsen for besparelser blev nået sidste år, og med de nye besparelser er grænsen nu langt overskredet for de psykisk- & fysisk udviklingshæmmede borgere bosiddende i kommunen.

Beslutningen om iværksættelse af madordningen er problematisk. Med et pennestrøg fratages nogle af kommunens mest sårbare borgere muligheden for at få hjælp til tilberedningen af deres egen mad, og tvinges til at modtage færdigretter fra kommunens centralkøkken eller fra en anden leverandør.

Det er åbenlyst i strid med lovgivningen at foretage den slags ændringer i den enkeltes hjælp uden at træffe en individuel afgørelse. Det synes vi som pårørende er chokerende, at forvaltningen ikke har givet jer fyldestgørende information om.

Men det er faktisk ligeså rystende, at Kalundborg Kommune på denne måde målrettet arbejder i retning af genetablering af fortidens pacificerende og umyndiggørende centralinstitutioner. Det at få mulighed for at deltage i madlavningen er noget, som giver livskvalitet. Det handler om meningsfulde aktiviteter, men også om duften i køkkenet, at røre ved råvarerne, for nogen af de småt spisende, at samle appetit, at forstå madens frembringelse fra jord til bord osv. Og det gælder også, selv om man er udviklingshæmmet! Derudover har tilberedningen også et socialt aspekt. Der er mulighed for at styrke fællesskabet ved at høre andre fortælle om deres dag, at udvikle sociale kompetencer og derigennem at styrke fællesskabet og udvikle kommunikation og samarbejde.

Der gives ikke mange andre muligheder for dette med de store besparelser – personalereduktioner, der allerede er iværksat.

Fra de pårørende til udviklingshæmmede i Kalundborg Kommune skal der derfor lyde en opfordring til jer som ansvarlige politikere om, at forholde jer til de menneskelige og langsigtede konsekvenser af madordningen.

Kreativiteten i forvaltningen har været stor for at finde nye sparemuligheder og nu også nye indtjeningsmuligheder, men konsekvensnotaterne har udelukkende haft fokus på økonomien. Konsekvensen for de berørte borgere er blevet ignoreret og som kommunalpolitikere er I derfor kun blevet præsenteret for de kortsigtede økonomiske betragtninger og hensyn.

Det mener vi er en alvorlig mangel i jeres beslutningsgrundlag – og dermed i den servicering som I ydes fra forvaltningen. Det forhold at besparelserne ikke har været sendt ud i direkte høring på bostederne og aktivitets- og

samværstilbuddene, samt til de pårørendes råd og til medarbejdergrupperne, forstærker denne mangel.

Ændringerne i den tildelte hjælp skal automatisk udløse en revisitering, hvor den enkelte borgers evner skal vurderes igen. Dette skal ske på et individuelt grundlag, idet der ikke i Serviceloven er mulighed for generelle nedskæringer for alle!

Den planlagte madordning er i sig selv et alvorligt angreb på livskvaliteten for sårbare Kalundborg borgere. Men når det sker oven på de massive besparelser, som allerede er gennemført i hjælpen, så bliver det katastrofalt. Kalundborg kommunes egen tilsynsmyndighed har flere år i træk indskærpet og givet påbud omkring manglende lovpligtige § 141 handleplaner.

Dette alvorlige svigt i borgernes retssikkerhed udgør tilsyneladende en del af baggrunden for, at forvaltningen mener at kunne gennemføre den ene besparelse efter den anden på de tilbud, som borgeren er afhængig af. De manglende beskrivelser af den enkeltes behov for hjælp, vejledning og støtte, slører således hvordan hjælpen til den enkelte løbende reduceres. Og den enkelte borger og hans eller hendes pårørende står magtesløs med begrænsede muligheder for at råbe vagt i gevær.

Det er ganske enkelt ikke værdige vilkår for borgeres samspil med en ansvarlig myndighed.

På de udviklingshæmmedes vegne

Søren D. Hansen
formand for LEV, Kalundborg

Såfremt du ønsker yderligere dokumentation, der underbygger mit brev, kan den findes på de halvårlige redegørelser (September 2011) fremsendt til Socialudvalget fra Specialcenteret, og Bo- & Vækst Center Kalundborg